

bolj pozno, bo pa tem bolj pristrčno. Na sporedu je otroška trodejanica s petjem »Materin blagoslov«, otroški simboličen prizor s petjem »Naša dobra mamica«, deklamacije, govor ter pevske točke moškega, mešanega in ženskega zbora. Iskreno vabimo vse matere od blizu in daleč ter vse, ki jim je beseda »matia ljuba in sveta.

Ljutomer. Ob priliki prvega koncerta, ki ga priredi ljutomersko okrožje Pevske zveze v Ljubljani v nedeljo dne 2. junija, Vas, cenjeni pevci in drage pevke, naša priška metropola spoštljivo pozdravlja ter Vam kliče najpristrčnejši: Dobrodošli! Ljubezen do naše pesmi Vas k nam žene. To ljubezen pa moramo tembolj občudovati in ceniti, ker se ne strašite žrtve! Ko končate z dnevnim delom, greste po eno uro in še več daleč, se zbirate okrog svojega pevovodje, se vežbate in vadite, tako, da Vam ostane malo časa za nočni počitek. Ničesar nimate drugega od teh velikih žrtve, kot to zavest, da služite s tem delom svojemu narodu in domovini in da propagirate med nami za svoje pevske ideje.

Zmučeni ste od vsakdanjega dela, žuljave in od sonca so ožgane Vaše roke, Vaših čevljev se drži zemlja težkih poti, toda Vaša srca so prožna, rahločutna in navdušena ob enem, zato se prav nič ne čudimo, da ste se združili in zbrali v mogočnem zboru, da se nam kot organizirana armada predstavite. Vaši veliki ljubezni, tej brezprimerni požrtvovalnosti, temu prelepemu misijonskemu delu na polju pevske kulture in blažitve naših src: čast in slava! Mi pa, katerim je ta prireditev namenjena, odzovimo se v mnogobrojnem številu. S tem, da bomo koncert posetili in s prispevkom, ki ga žrtvujemo v obliki vstopnine, ki je, če pomislimo, koliko truda in žrtve so prireditelji v to vložili, prav malenkosten, bomo samo pokazali, da znamo ceniti delo teh pionirjev pevske kulture med nami. Takega koncerta ne nudi vsaka prilika, zato v nedeljo dne 2. junija t. l. ob pol štirih popoldne vsi v Katoliški dom!

Velika Nedelja. Na vnebohod, dne 30. maja, bo po večernicah v Križniški dvorani lepa materinska proslava, kjer nastopijo večinoma

Živela abstinenci!

Napij se iz studenca,
živela abstinenci!

le otroci. Ta dan se bo ponovila tudi otroška igrice »Sirota Jerica«, ki je ravno za ta dan najbolj primerna. Vabljeni so vsi, a prav posebej naše matere, ker je ravno njim namenjen ta dan.

Fantovski praznik na binkoštni ponedeljek pri Sv. Tomažu nad Vojnikom. Spored: Ob pol 9 zbirališče v vojniški cerkvi. Ob 9 skupna procesija z godbo in fantovskimi prapori k Sv. Tomažu. Ob 10 slovesno sv. opravilo za fantje na prostem. Slovesnost bo vodil mil. g. stolni kanonik dr. Ivan Žagar iz Maribora. Po zaključeni slovesni proslavi skupen odhod z godbo nazaj v Vojnik. Fantje, pridite vsi iz vse dekanije in iz sosednjih župnij! Agitirajte od fanta do fanta, da pridejo vsi brez izjeme na skupni fantovski praznik!

Odprta noč in dan so groba vrata

Maribor. Umrl je v Mariboru g. Anton Simonič, oče urednika in carinskega uradnika. Ob lepi udležbi sorodnikov, prijateljev in znancev se je vršil pogreb na mestno pokopališče na Pobrežju 27. majnika popoldne. Rajnemu svetila večna luč, žalujočim ostalim naše sožalje!

Pekre pri Mariboru. Bridka smrtna kosa, katera je v minulih mesecih tekočega leta tako neizprosno kosila v limbuški fari, je pokosila tudi komaj 55 let starega, vrlega moža g. Ivana Wagner, vpokojenega zidarja na železnici in posestnika v Pekrah pri Mariboru, ki je nenadoma na otrpenju možganov dne 18. aprila t. l. zapustil ta svet ter se preselil v boljše domovino. Pokojni Ivan je bil rojen 6. marca 1880 na Bohovi v župniji Hoče ter je kot zelo spreten zidar dalje časa delal v de-

javnici državnih železnic v Mariboru. Naporno delo in pa nesrečna prirojena mu bolezen padavica sta ga prisilili, da je moral v najboljših letih zapustiti službo in iti v predčasni pokoj. Postavil si je v bližini Studencev lično hišico z majhnim gospodarskim poslopjem, kjer je ob strani svoje skrbne žene ter pridne hčerke živel. Kolikor mu je njegova nadležna bolezen dopuščala, si je s svojimi pridnimi rokami tu in tam kot spreten zidar prislužil nekaj denarja, da so on in družinica ob majhni pokojnini lažje shajali. Bil je tudi muzikalično zelo nadarjen ter je v svojih mlajših letih dolgo časa sviral pri pekerski godbi. Nepozabni rajni je bil zelo dober človek ter globokoveren kristjan. Kako ga je vse spoštovalo in rado imelo, o tem je pričal njegov veličasten pogreb na limbuško pokopališče, katerega se je udeležilo osobito veliko njegovih stanovskih tovarišev in drugih od blizu in daleč ter ogromna množica drugega ljudstva iz domače in sosednjih župnij. Počivaj v miru, nepozabni in dobri mož ter večna luč naj Ti sveti!

Limbuš pri Mariboru. V naši limbuški fari je letos v spomladni dobi smrt prav pridno kosila in ni izbirala med mladim in starim. Nenadni smrti je nepričakovano podlegla tudi gospa Elizabeta Šumenjak, soproga g. Jankota Šumenjak, upravnika banovinske trsnice in sadjarice v Pekrah pri Limbuš. Stara ne še 32 let, je nenadoma zapustila ta svet, zapustila svojega ljubljene soproga in nad vse ljubljeno edinko hčerko Jožico. Umrla je, ne da bi kdo mislil na to. Pokojna Betka je bila edina hčerka velespoštovanega, mnogoletnega žu-

neno krpico, jo omočili in drgnili z njo zobovje.

Najmanjši ptiči.

Amerikanec dr. Aleksander Wetmore je odkril na otoku Haiti pred osrednjo Ameriko ptice, ki so veliko manjše nego znani kolibri in nič večje kakor čebele. Ti najmanjši ptički so izredno bojevit in se lotijo z napadi mnogo večjih tovarišev.

Petelin s 6 m dolgim repom.

Na Japonskem in še posebno na polotoku Korea obstoja že od pamtveka navada, da gojijo jokohama peteline z izredno dolgimi peresi v repu. V kitajskih knjigah je zabeleženo, da so poznali peteline z neverjetno

vinom je bilo pri kraju tudi z edinim praviim dohodkom v spodnjih krajih. Kmetje so obubožali v najkrajšem času. Niso imeli ne za obleko, da še za sol in tobak ne! Če je kateri prodal kak živinski rep na sejmu kje višje od Št. Petra, kjer so še ponujali po krčmah vino, se ga je pošteno nakresal v spomin, da se je mudil med bratci, ki še pijejo vince.

Kako hudo je bilo v brežiškem okraju po uničenju vinogradov, nam naj pojasni slodeči vzgled:

Prikupljiva in velika župnija Pišce pri Brežicah je bila od nekdaj na glasu kot dobra ter so bili tam mošnji gg. župniki gospodarsko trdni. Iz Pišec niti kaplani niso radi odhajali, kaj šele župniki. V dobrih časih in v dobi trsne kuč: od 1878 do 1890 je župnikoval v Pišecah g. Simon Černoša. Iz Pišec se je preselil v Slovenjgradec. Ob slovesu je rekel s priznаницe:

»Če bi ostal še nekaj časa v Pišecah, bi ne odnesel niti celih hlač radi revščine!«

Ako so poprej dobrostoječi župniki obupavali ter bežali iz teh krajev, kako je šele bilo v žepu in pri srcu navadnemu kmečkemu trpinu!

Bolj brihtni vinogradniki so se spominjali, kako

so jim razlagali strokovnjaki pred nastopom ušive komisije, da je mogoča obnova po trtni uši uničenega vinograda na ameriški podlagi. Na ta način obnovljenim vinogradom uš ne more blizu.

Pretežna večina ljudi je bila pa trdneja prepričanja, da je propad vinogradov očitna kazen božja za grehe pijancev, kar je potrjeval zmiraj in zmiraj v svojih pridigah že omenjeni pišečki g. župnik Simon Černoša. Poslušalci njegovih propovedi so šli še dalje in trdili:

»Ker je opustošenje ter uničenje vinogradov kazen božja, se tudi ne bodo dali obnoviti.«

Le bore malo je bilo onih, in sicer najbolj brihtnih ter naprednih, kateri so upali, da bo prišlo do zasajanja odporne ameriške trte, ki bo rodila več in boljše vino nego stara. In ravno tem pionirjem modernega vinogradništva je manjkalo skraja preizkušenih strokovnjakov, sicer bi bilo prišlo do riganja in novih nasadov še prej.

Hočemo še omeniti, da je bil na Štajerskem najprej napaden in uničen cd trtne uši okraj Brežice. V ptujskem okraju se je pojavila ta uničevalka šele leta 1886, in sicer najprej v Goričkem vrhu, po Turškem